germ. vet. wuot insaniens, wuott insania, wuotag furiosus; hib. misge «drunkenness» cf. pers. www mes-t ebrius e med-t, v. gr. comp. 102.; de oin-mhid, on-mhith v. मढ़ praef. उत .)

c. उत् उन्माद्यामि (v. euphon. r. 58.) insanire. MAH. 3. 14503.: यः पश्यति नरे। देवान् उन्माद्यति स चिप्रम • उत्भन insaniens, demens. N.2.3.8.1. SA.6.5. (Huc referri possunt hib. oin-mhid «a fool, a nidged, a mute», oin-mhideachd «folly», on-mhith «a fool, an idle» (v. Pictet p. 87.) nisi mhid, mith pertinent ad मति q. v. ad quod Pictet. trahit hib. amad «a madman, a fool», quod etiam in praep. म्रा et rad. मद dissolvi potest; cambrobrit. ynwid «furious, frantick, mad, foolish».)

c. A aberrare, negligentem, socordem esse, c. ablat. vel loc. rei. Внатт. 18.8.: स्विहिताच प्रमायति (Schol. हिताद् भ्रष्टा भवति); MAH. 3. 1291.: धर्मार्थयोऽ नि-त्यन् न प्रमाखन्ति पणिउत्ताः 🌲 प्रमन्त socors, negligens. A. 5.4.

с. प्र praef. सम्ब्रामित socors, negligens. Ман. 2.

с. सम् i.q. simpl. Su. 4.12.: उभीच कामसम्मतीः, 4.17.: तस्या द्रपेण सम्मतीः

2. मृद् 10. म. मद्यामि 1) exhilararc. RAGH. 9. 29.: म्रमद-यत् सहकारलता मनः 2) laetari, gaudere. Ман. 1.4736:: मदयन्तीः 6910:: मदयन्त्याः

मद m. (r. मदू s. म्र) 1) ebrietas, dementia. Su. 4. 14. BH. 18.35. 2) succus, qui elephantis, tempore quo coitum appetunt, e temporibus effluit. N. 13.7.

मदकाल m. (e praec. et काल) elephantus. Un. 69. 13.; ef.

मदन m. (qui inebriat ar. मद् s. म्रन्) 1) potus fervidus, inebrians. In. 5.13. 2) amor, deus amoris. Un. 41.

मिदिशा f. (r. मद् s. इर in fem.) potus inebrians, vinum. मिदिरेचाणा inebriantes oculos habens femina. Un. 25.17. मदीय Pron. poss. (v. gr. 289.) meus. N. 14.15. A. 3.50. मया n. (r. मदू s. य) potus inebrians.

मद्र m. pl. nomen regionis. SA. 1.2.

महिध (влн. е मत् q. v. et विध vel विधा species, genus) mei genus, speciem, naturam, indolem habens, mihi aequalis. H. 2.33.

ਸਬ (fortasse a r. ਸਫ਼, mutato ਫ਼ੂ in ਬ੍ਰ) I. n. 1) mel. 2) potus inebrians, vinum. RAGH. 4. 60. II. m. ver. (Gr. μέθυ, μέλι, mutato & vel δ in λ; lat. mel, mellis fortasse per assim. e melvis pro medvis; lith. medù-s mel; slav. med id.; anglo-sax. medu, medo; germ. vet. meto mulsum; hib. mil, gen. meala mel.)

मध्कार m. (e praec. et कार faciens) apis. Un 68.8.

ਸਬ੍ਧ m. (e ਸਬ੍ਰ et ਧ bibens) id. Am.

ਸਪ੍ਰਾ (a ਸਪੂ s. 7) dulcis, suavis. H. 4. 26. — ਸਪ੍ਰਾਸ Adv. dulce, suaviter. H. 1.25.

मधलिह m. (nom. -टू, e मध् et लिह lambens) apis.

मध्य Adj. medius. Subst. m. n. 1) medium. SA. 2.1. 2) medium corpus (Anglis waist). In. 5.9. (Lat. medius, medium; goth. MIDJA, nom. m. midji-s, v. gr. comp. 287. annot. 7.; hib. meadhon «the middle, midst, centre»; gr. μέσσος per assim. e μεσjoς pro μεδjos; lith. widdurys medium, mutato m in w, widdù naktis media nox; serv. medju; slav. MEЖДЮ meschdju inter.)

मध्यतम् Adv. (a praec. s. तम् ) in medio. H. 1.21.

मध्यम 1) Adj. medius. 2) Subst. m.n. medium corpus, the waist. N. 1.10. (Goth. MIDUMA, midums medius.) मध्यमलोक m. (e praec. et लोक) medius mundus i. e. terra, quippe quae inter coelum et infernum. UR. 92.2.

(Cf. goth. midjun-gards id., ad literam: media domus,

medius hortus.)

1. मन 4. et 8. 4. मन्ये, मन्वे, praet. mltf. अमंसि, fut. aux. मंस्ये. 1) cogitare. N. 1. 21.: यथा त्वद म्रन्यम् पुरुषन् न सा मंस्यति कहिंचित् (ubi PAR. metri causâ). 2) putare, credere, opinari. N.5.12.: zi यं हि दरशे तेषान् तन् तम् मेने नलन् नृपम् : 16.: शरणम् प्रति देवानाम् प्राप्तकालम् स्रमन्यतः 19.18.: यान् म्रन्यान् मन्यसे ब्रूहि तान् ; 19: यान् मन्यसे समर्थांस् त्वम्; म. 4. 19.: ब्रलिनम् मन्यसे यद्य ग्रा-